

Informatie van: Wessel Scheer.

Maanden geleden gaf mijn "research-contact" in Schotland hele goede informatie m.b.t. Charles O'Donoghue. Hij was de piloot van de Lancaster ED626 (en op dat moment ook de Squadron Leader van het 103 Sqn) die op 01 april 1943 's ochtends om 07:22 door een Duitse jager nabij Hulshorst uit de lucht is geschoten.

Deze informatie leidde destijds snel tot het vermoedelijke email adres van de kleindochter van Charles. Na een uitermate moeizame zoektocht met vele omwegen, foute (email-) adressen, familie intriges en maanden geduld, was ik zeer verrast plotseling opgebeld te worden door de 83-jarige dochter Maureen O'Donoghue (01 maart 1937).

Ik heb mijn verhaal gedaan en Maureen was geëmotioneerd over het feit dat er in Nederland mensen zijn die haar vader Charles en zijn bemanning nog niet zijn vergeten, dat er een monument in het bos is en dat er ieder jaar herdenkingen zijn. Even moest ze aan de telefoon huilen maar herpakte zich weer snel. Maureen heeft haar vader slechts één keer in haar leven gezien. Ze was toen drie jaar oud. Dit moet in 1940 geweest zijn. Haar moeder zei destijds tegen haar: "Guess who is that? That is your father!". Op die dag was er een familie-uitje. Maureen mocht naast haar vader zitten in de auto. Ze moest huilen en wilde alleen maar naast haar moeder zitten. Haar vader was een vreemde voor haar. Dit is de enige herinnering die Maureen aan haar vader heeft.

In de periode vóór de crash heeft Charles heel veel "sorties" gevlogen. Hij had al lang met verlof gemogen. Gepland was dat Charles drie weken na de crash-datum alsnog met verlof zou zijn gaan. Maureen vertelde dat Charles volgens de geldende regels eigenlijk veel te veel vluchten had uitgevoerd. Volgens Maureen was Charles gepromoveerd tot "Acting Wing Commander". Vanwege gebrek aan personeel werden promoties destijds zeer snel uitgevoerd.

Charles kwam uit een gegoede familie. Zijn vader Charles Henry O'Donoghue (1885-1961) was Zoöloog en Professor aan de universiteit van Reading en deed veel onderzoek naar onderwaterdieren. Zijn moeder Elsie Joste Smith was één van de eerste vrouwelijke maritiem biologen. De broer van Charles was Denis John O'Donoghue. Hij was drie jaar jonger (1917). Denis is uiteindelijk leidinggevende/petrol-engineer geworden bij Shell in het toenmalige Perzië (nu Iran).

Charles heeft in eerste instantie dat gedaan wat zijn vader graag wilde; hij heeft medicijnen gestudeerd en is ook afgestudeerd aan de universiteit van Dundee (1934/1935) maar heeft uiteindelijk nooit als arts gewerkt. Hij leefde zijn droom en dat was vliegen. Hij was vooroorlogs lid van de RAF en vloog o.a. in India (1937, 11 Squadron, Karachi, Bristol Blenheim toestellen) en Noord-Afrika (o.a. Somalie 1941). Na terugkomst in Engeland (1942) vloog O'Donoghue eerst op de Bristol Blenheim bommenwerpers. Op 8 maart 1943 werd O'Donoghue bij het 103 Sqn in Elsham Wolds gestationeerd.

Maureen heeft me een foto van haar vader gestuurd (zie bijlage). Dit is de tot zover ik weet de eerste bekende foto van S/L Charles O'Donoghue.

Tevens is een foto bijgevoegd van de herdenkingsplaat van de Universiteit van Dundee.